

EGY ÉV KÁRPÁTALJÁN

Szöveg - Páczai Tamás / VILÁG-KÉP / Kép - Végh László

Végh László fotóriporter 2015-ben sokszor megfordult Kárpátalján, hogy dokumentálja az ott élők hétköznapjait a kelet-ukrajnai háború tükrében. Fotósorozatát a Magyar Sajtófotó Pályázaton ugyan nem díjazták, azonban elnyerte az egyik legrangosabb nemzetközi pályázat, az amerikai Pictures of the Year International (POYi) egyik kategóriájának első díját.

- ◆ László – bár nagyon igyekezett – az első néhány alkalommal nehezen vette fel a helyiek ritmusát. Később egyre több embert ismert meg, ez segített abban, hogy a frontról hazatérő vagy elesett katonák családjával találkozhasson. Ahogy a fotós a Magyar Nemzet Online-nak fogalmazott, egy nagy léptékű fotóriport elkészítéséhez sok előismeret és szervezés szükséges: „Kezdetben sokat olvastam a témáról, majd felvettem a kapcsolatot egy kárpátaljai újságíróval, aki rengeteg helyszínre elkísért, sokaknak bemutatott, s ha kellett, tolmácsolt nekem.”
Nagyon sokszor a szerencse is mellészegődött, egy ilyen pillanatnak köszönhetjük az itt látható fényképet, amelyre Végh László így emlékszik vissza:
„Késő délután érkeztünk meg Kőrösmezőre. Miután lepakoltuk a csomagjainkat szállásunkon, elindultunk körbenézni a településen. Amikor visszaértünk, halvány gyertyafényt pillantottunk meg a szomszéd ház ablakában. Először arra gondoltam, hogy nincs áram a házban, de gazdánk azt mondta, hogy az ott lakó néni így szokott imádkozni minden reggel és este. Nagyon szerettem volna lefényképezni az esti imáját, végül szállásadónk megbeszélte a nénival, hogy semmi akadálya. Az egész napos fotózás közben csak az esti imát vártam.” ◆

Végh László (1985) a gimnáziumi érettségi után a Práter utcai fotóiskolában, majd a Bálint György Újságíró Akadémia fotóriporteri szakképzésén folytatta tanulmányait. Jelenleg a Magyar Nemzet Magazin külsős munkatársa.